

[Justitsministeren.]

hjemmefabrikationen vil gribe om sig, og hjemmelavet fyrværkeri er betydeligt farligere end det fabriksfremstillede.

Må jeg konkludere i følgende: når jeg har modtaget lægernes materiale fra socialministeriet, vil det blive overvejet, om et forbud af den ene eller den anden art bør søges gennemført, men jeg må tilføje, at det er udelukket, at der kan fremsættes lovforslag herom inden den 15. marts.

Grøndahl: Jeg kan forstå, at den højtærede minister på en vis måde beklager, at der ikke er fremsat lovforslag, der forbyder nytårsskyderiet. Det får mig til alvorligt at overveje den mulighed, at de uafhængige inden den 15. marts kunne komme med et sådant lovforslag. Hvis det så ved fremsættelsen ikke er helt, som folketingsflertallet mener det skal være, kan dette jo korrigeres gennem udvalgsarbejdet.

Jeg synes, jeg kunne skimte en vis irritation i justitsministerens svar. Det skulle vel ikke skyldes, at ministeren selv i de sidste dage har været udsat for avisskyderi, ja, endog bomber for at skræmme ministeren bort fra taburetten. Dette skyldes vel, at ministeren til tider udtaler sig noget frisk om forskellige forhold — velgørende frisk, synes måske mange, andre mener for frisk. Jeg ville tro, at en københavnsk svajer vil mene og sige: ja, ham justitsministeren, han er vel nok øretæveindbydende. Jeg for mit vedkommende har ingen indvendinger at gøre; jeg synes, den højtærede justitsminister virker uhyre forfriskende her i denne tørre papirårken.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem havde opfattet mine bemærkninger derhen, at jeg beklagede ikke at kunne fremsætte et lovforslag inden den 15. marts, der jo efter aftalen er den normale frist for fremsættelse af lovforslag, som det er hensigten at søge gennemført i indeværende folketingsår. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg mener ikke, det er forsvareligt at gå til folketinget med et lovforslag, når ikke alt det materiale, som bør være fremskaffet, foreligger.

Hvis det ærede medlem realiserer sin trussel om selv at fremsætte et lovforslag, kan jeg da ikke have det fjerneste at ind-

vende derimod; under behandlingen af det pågældende lovforslag vil jo så det fornødne materiale fremkomme, som kan give folketinget al anledning til at overveje, om et sådant lovforslag bør ophøjes til lov eller ej.

Jeg vil dog have lov at minde det ærede medlem hr. Grøndahl, som ikke var medlem af tinget, da vi gennemførte fyrværkeriloven, om, at det kostede megen strid at gennemføre denne lov, der blev talt meget imod den, og mange hånlige ord faldt.

Jeg er ikke irriteret — det skal der nu meget til at jeg bliver — og jeg er glad for, at det ærede medlem synes, jeg er frisk og ikke helt vil anlægge samme bedømmelse som svajeren; for det er jo klart, at svajerens bedømmelse ikke tæller ved en afstemning her — det gør det ærede medlems.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Dalsgaard* til landbrugsministeren:

„Hvilke forberedelser har ministeren truffet til at realisere den i betænkning af 2. maj 1963 indeholdte henstilling fra udvalget vedrørende udstykningsloven om en decentralisering af matrikeldirektoratet, og hvornår kan lovforslag ventes angående denne sag, der ifølge fremkomne pressemeddelelser nu synes aktualiseret på grund af lokale- og personalemangel?“

Dalsgaard: I en pressemeddelelse for nylig oplystes det, at finansudvalget under samråd med den højtærede landbrugsminister har efterlyst mulighederne for en hurtigere behandling af udstykningsager i matrikeldirektoratet. Ministeren kunne imidlertid ikke love en sådan, da direktoratet dels mangler kvalificeret personale, dels ikke har lokaler til flere ansatte.

For tiden er der 3-4 gange det normale antal udstykninger, og ventetiden er derfor tilsvarende lang til gene både for køber og sælger. Dette gælder udstykningsager, og jeg har indtryk af, at det i endnu højere grad gælder jordfordelingsager, hvor ventetiden, måske undtagelsesvis, kan komme op på år.

Ved behandlingen af udstykningsloven i fjor udtalte et enigt udvalg i betænkningen af 2. maj 1963,